

ת"פ 27571/05/20 - מדינת ישראל נגד חי חן חבושה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27571-05-20 מדינת ישראל נ' חבושה

בפני
בעניין: המאשימה
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד ישי זיגמן
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
הנאשם
חי חן חבושה
באמצעות ב"כ עו"ד איתן להמן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שכולל תשעה אישומים, בריבוי עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה, שמונה עבירות קבלת דבר במרמה, שש עבירות זיוף בכוונה לקבל דבר ושבע עבירות שימוש במסמך מזויף.

הנאשם ביצע שורה ארוכה של מעשי הונאה במסגרת תכנית שרקם לקבל במרמה כספים מאנשים שנזקקו להלוואות חוץ בנקאיות. במסגרת זו הנאשם הציע הלוואות באמצעות המחאות מזויפות, וכתנאי למתן ההלוואות דרש מהלווים סכומי כסף שונים במזומן באמתלה של דמי פתיחת תיק או ריבית, והכל מבלי שהתכוון לתת להם כל הלוואה ומתוך מטרה לשלשל את הכספים לכיסו.

החל מיום 2.1.20 החזיק הנאשם חשבון ברשת החברתית Facebook תחת השם הבדוי "אביחי אמסלם" והשתמש, ללא רשות, בתמונתו של תום בנודיז כתמונת הפרופיל שלו. הנאשם הציג עצמו כנציג חברה העוסקת במתן הלוואות.

לשם קידום התכנית הנאשם הצטייד במספר כרטיסי sim שיאפשרו לו להחליף מספרי טלפון בנקל, הכין ופרסם בתחנות אוטובוס במספר ישובים במרכז הארץ מודעות, שבהן הציע הלוואות לכל מטרה עד לגובה 50,000 ₪ ללא ערבים וכן זייף מסמכים כך שייראו כהמחאות מקוריות שנמשכו כדין.

על פי המתואר באישום הראשון, הנאשם איתר ברשתות החברתיות כ- 250 איש שביקשו הלוואות, ובין התאריכים 2.1.20 ו- 29.3.20 שלח להם הודעות שבהן הציע להם לקבל הלוואה. למעלה מעשרים אנשים נענו להודעות ויצרו עמו קשר. הנאשם הציע להם לקבל הלוואות וניסה לשכנעם להעביר לו כסף מזומן קודם למתן ההלוואה, מתוך מטרה ליטול את הכספים לעצמו ומבלי שהפונים יקבלו הלוואה.

בשל כך הורשע הנאשם בריבוי עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה שיוחסו לו באישום זה.

על פי המתואר באישום השני, ביום 1.3.20 יצר הנאשם קשר טלפוני עם א"פ, ילידת 1947, אשר ביקשה ליטול הלוואה, והציג לפניה מצג שווא שבמסגרתו הבטיח ליתן לה הלוואה בסך 50,000 ₪ וביקש כי תשלם לו סך של 3,500 ₪ במזומן. הנאשם לחץ על א"פ והפציר בה בהזדמנויות שונות להעביר לו את הכסף, הגם שידע כי היא מאושפזת בבית חולים בהמתנה לניתוח. הנאשם זייף מסמך הנחזה להיראות המחאה על סך 50,000 ₪ וביום 4.3.20 שלח אותה באמצעות שליח למקום אשפוזו של א"פ בבית החולים, והיא מסרה לשליח 3,500 ₪. בהמשך הנאשם הודיע לה כי עליה לשלם סכום נוסף של 1,860 ₪, והפציר בה שוב ושוב להעביר לו את הכסף. בשל קושי למשוך את הכסף מחשבונה עקב אשפוזו, לוותה א"פ סכום של 2,260 ₪ מר"נ יליד 1944, והוא מסר את הסכום לשליח מטעם הנאשם. בהמשך הנאשם ביקש ממנה סכום נוסף של 2,640 ₪, והגם שהיא הסבירה לו את קשייה למשוך כסף עקב היותה מאושפזת, הוא לחץ עליה להעביר לו את הסכום שביקש ואף התריע כי אם לא תעביר לו את הכסף ההלוואה תינתן לאדם אחר.

בהמשך א"פ ביקשה את כספה בחזרה אך הנאשם לא השיב להודעותיה או לשיחותיה.

ר"נ ניסה להפקיד עבור א"פ את ההמחאה המזויפת אך היא לא כובדה.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום זה.

על פי המתואר באישום השלישי, ביום 27.2.20 פנה הנאשם לא"א, הציע לו הלוואה על סך 20,000 ₪ ואמר שעל מנת לקבלה יהיה עליו לשלם סך של 2,800 ₪ עבור פתיחת תיק ועוד 1,460 ₪ עבור מיסים. א"א הסכים להצעה. הנאשם זייף המחאה מתוך פנקס המחאות גנוב, באופן הנחזה להיראות כהמחאה על סך 20,000 ₪ שנמשכה כדין על ידי בעל החשבון, ושלח אותה באמצעות שליח לא"א. על בסיס ההמחאה המזויפת ומצג השווא, א"א מסר לשליח מטעם הנאשם סכום של 4,200 ₪.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום זה.

ביום 5.3.20 פנה הנאשם אל אד"ב אשר תרה אחר הלוואה, והציג לפניה מצג שווא במסגרתו הציע לה לקבל הלוואה בסך 50,000 ₪ בתנאי שהיא תעביר לו, מבעוד מועד, סך של 3,700 ₪. אד"ב הסבירה לנאשם כי לנוכח העובדה שהיא מתקיימת מקצבת נכות בלבד, אין בידה הסכום המבוקש, אלא, לכל היותר, 1,300 ₪. לאחר דין ודברים, הנאשם נעתר לבקשתה, והעביר לה, באמצעות שליח המחאה מזויפת על סך של 50,000 ₪ ואד"ב העבירה לנאשם, באמצעות השליח, סכום של 1,300 ₪ במזומן. אד"ב ניסתה להפקיד את ההמחאה, אך הבנק סירב לקבלה. אד"ב ביקשה מהנאשם שיחזיר לה כספה, ובין היתר אמרה לו כי היא נכה וכי הכסף נועד למזון ולתרופות. הנאשם לא השיב לאד"ב את הכסף ולא ענה עוד לטלפונים ולהודעות ששלחה אליו.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום הרביעי.

כמתואר באישום החמישי, בחודש פברואר 2020 הציע הנאשם לס"ח לקבל הלוואה בסך 50,000 ₪. לאחר שערך

מצג שווא במסגרתו בדק, כביכול, את זכאותו של ס"ח להלוואה, הודיע לו הנאשם בכזב כי הוא נמצא זכאי לקבלה, מתוך מטרה לקבל מס"ח כספים במרמה. הנאשם דרש מס"ח סך של 5,500 ₪ במזומן טרם מתן ההלוואה וס"ח הסכים. הנאשם זייף המחאה באופן הנחזה להיראות כאילו מדובר בהמחאה על סך 50,000 ₪ שנמשכה כדין מחשבון בעליה, ושלח אותה עם שליח מטעמו לס"ח. המתלונן קיבל את ההמחאה ומסר לשליח סך של 3,500 ₪ במזומן שהועברו לנאשם.

הנאשם ביקש מס"ח שלא להפקיד את ההמחאה עד שלא ישלם סך של 1,860 ₪ נוספים, ומשס"ח לא הצליח לגייס את הסכום הוא ביקש מהנאשם לבטל את ההלוואה. הנאשם הפציר בס"ח להשיג את יתרת הסכום ולו גם בדרך של גניבה. ס"ח לוה את הסכום ממעסיקו, אך בהמשך שב והודיע לנאשם כי לא יהיה בידו לעמוד בתשלומי ההלוואה מאחר ומקום עבודתו נסגר. הנאשם הפציר בס"ח ודחק בו לשלם לו את הסכום הנוסף, ולבסוף ס"ח נעתר להפצרותיו ומסר סכום נוסף של 1,860 ₪ לשליח מטעמו. ס"ח שאל את הנאשם מתי יקבל אישור להפקיד את ההמחאה, אך הנאשם הפסיק להשיב לשיחות הטלפון שלו ולהודעותיו ואף החליף את כרטיס ה-sim בטלפון הנייד.

בשל כל הורשע הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום זה.

על פי המתואר באישום השישי, ביום 17.3.20 בשעה 22:07 פנה הנאשם לע"ע והציע לה הלוואה. לאחר שהציג לפניה מצג שווא שבו בדק, כביכול, את זכאותה, טען לפניה הנאשם בכזב שנמצאה זכאית להלוואה בסך 40,000 ₪ ודרש ממנה להעביר לו, קודם לקבלתה, סך של 3,450 ₪ תמורת פתיחת תיק ולצורך תשלום ריביות ומסים. הנאשם זייף המחאה באופן שנחזה להיות כאילו מדובר בהמחאה על סך 40,000 ₪ שנמשכה כדין מחשבון בעליה, מסר אותה לע"ע באמצעות שליח מטעמו והיא נתנה לשליח 4,000 ₪ במזומן שהועברו לנאשם. בהמשך הנאשם דרש ממנה 2,890 ₪ נוספים במזומן. מאוחר יותר הנאשם טען בכזב לפני ע"ע, כי בשל טעות אושרה לה הלוואה על סך 50,000 ₪, ועל כן עליה להוסיף סכום של 2,100 ₪ במזומן, והיא מסרה סכום זה לשליח מטעמו של הנאשם. לאחר מכן הנאשם דרש מע"ע תשלום נוסף בסך 3,000 ₪, דחק בה ולחץ עליה לשלמו, אך היא סירבה, ביקשה לחזור לסכום ההלוואה המקורי ובהמשך ביקשה לבטל את ההלוואה. הנאשם אמר כי אין אפשרות לבטל את ההלוואה והציג מצג שווא ביחס להטבה נוספת בתנאי ההלוואה שתקבל אם תעביר לו את הסכום במזומן. ע"ע הצליחה לגייס סך של 2,500 ₪ בלבד ומסרה אותם לשליח מטעמו של הנאשם. לאחר כל אלה הנאשם הפסיק לענות לשיחות הטלפון ולהודעות ששלחה לו ע"ע.

בסך הכל העבירה ע"ע לנאשם 8,700 ₪.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום זה.

על פי המתואר באישום השביעי, ביום 23.3.20 פנה הנאשם למ"א, ולאחר שהציג לפני מצג שווא לפיו בדק, כביכול, את זכאותו להלוואה, הציע לו לקבל הלוואה על סך 50,000 ₪. הנאשם דרש ממ"א לשלם סך של 4,200 ₪ במזומן, בטענת כזב, כי מדובר בדמי פתיחת תיק וריבית. מ"א הסביר לנאשם כי אין ברשותו סכום כזה והנאשם הפציר בו לגייסו או אף לשלמו בתשלומים.

הנאשם זייף המחאה באופן הנחזה להיות כאילו מדובר בהמחאה על סך 50,000 ₪ שנמשכה כדין מחשבון בעליה, והעביר אותה למ"א באמצעות שליח מטעמו. מ"א העביר לנאשם באמצעות השליח, סכום של 2,200 ₪ במזומן. הנאשם אמר למ"א כי יוכל לפדות את ההמחאה רק לאחר שישלים את מלוא סכום המקדמה, ודחק בו להשיג את יתרת הכסף בדרכים שונות.

ביום 29.3.20 ביקש מ"א מהנאשם לקבל את כספו בחזרה בעקבות פטירת חמותו, ועל מנת לממן בניית מצבה עבורה, אך הנאשם סירב.

בשל אלה הורשע בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום זה.

כמתואר באישום השמיני, ביום 23.3.20 פנה א"ל לנאשם לאחר שהבחין במודעה שפרסם וביקש הלוואה בסכום של 22,000 ₪. הנאשם הציג לפניו מצג שווא ובו פירט תנאים למתן ההלוואה ודרש ממנו סכום של 2,650 ₪ במזומן באמתלה כי מדובר בתשלום עמלה. הנאשם זייף המחאה באופן הנחזה להיראות כאילו מדובר בהמחאה על סך 22,000 ₪ שנמשכה כדין מחשבון בעליה, העביר אותה לא"ל באמצעות שליח מטעמו, וא"ל מסר לשליח 2,650 ₪ במזומן שהועברו לנאשם. בהמשך טען הנאשם לפני א"ל כי עליו לשלם סכום נוסף בסך 1,800 ₪ לפני שיוכל להפקיד את ההמחאה, ודחק בו לגייס את הסכום הנוסף, הגם שא"ל הבהיר לו כי אין ביכולתו לעשות כן. א"ל, שלא הצליח לגייס את הכסף, ביקש לבטל את ההלוואה אך הנאשם לא ענה לשיחותיו ולהודעותיו. הוא ניסה להפקיד את ההמחאה אך היא הוחזרה ולא כובדה.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום זה.

האישום התשיעי מתייחס ליחסיו של הנאשם עם ד"מ, נהג מונית שהנאשם עשה שימוש בשירותיו לשליחויות של ההמחאות המזויפות אל נפגעי העבירות ולקבלת הכספים במזומן מהם, לאחר שהנאשם הציג לו מצג שווא כאילו מדובר באנשים שחייבים לו כספים. במטרה לקבל גם מד"מ כספים במרמה, ביקש ממנו הנאשם לבצע שליחות שבה יאסוף עבורו מאדם אחר המחאה בסכום של 22,000 ₪ שאותו אחר חב לנאשם, וביקש ממנו לתת לאחר עודף בסכום של 4,250 ₪ מכספו. הנאשם הבטיח לו הבטחה כוזבת להחזיר לו את הכסף ולשלם לו עמלה בסך 1,000 ₪. הנאשם הפציר בד"מ להשיג את הכסף וד"מ משך את הסכום מחשבון הבנק שלו. הנאשם ביקש מחברו לפגוש בד"מ, מסר לחבר המחאה שזייף, באופן הנחזה להיראות כאילו מדובר בהמחאה על סך 22,000 ₪ שנמשכה כדין מחשבון בעליה והורה לו למסור את ההמחאה לד"מ. הנאשם קישר בין השניים, וכשאלה נפגשו החבר מסר לד"מ את ההמחאה המזויפת, ד"מ מסר לחבר סכום של 4,250 ₪ במזומן, ואלה הועברו לנאשם. הנאשם לא החזיר לד"מ את כספו וניתק עמו קשר.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום זה.

2. ביום 24.3.21 הציגו הצדדים הסדר דיוני שלפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא

נערך הסדר לעניין העונש, אך הוסכם כי יוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם וכי הנאשם ישיב למתלוננים את הכספים שנטל מהם.

3. תסקיר שירות המבחן מיום 3.3.22 מלמד כי הנאשם כבן 46, מצוי בזוגיות עם גרושתו, אב לשלושה ילדים, שניים מהם בגירים ואחת פעוטה. הוא אינו עובד, לטענתו בשל התנאים המגבילים שבהם הוא מצוי.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד, התגייס לצה"ל, אך ערק בעקבות קושי להתמודד עם דרישות המסגרת, נשפט למאסר בכלא צבאי ולאחריו שוחרר מהשירות. הנאשם עבד במשך כעשר שנים כטבח באולם אירועים והוצא לחופשה ללא תשלום עם פרוץ משבר הקורונה.

הנאשם החל להמר בגיל 13, הסתבך בחובות לגורמים שוליים בשוק האפור, ועל רקע זה אף חווה אלימות קשה מצד גורמים עבריינים שלהם היה חייב כספים, נפצע ואושפז בבית חולים. לדבריו, כיום אינו מצוי בסכנה.

לפני למעלה מעשר שנים השתתף הנאשם, במשך כשלושה חודשים, בטיפול בהתמכרותו להימורים, אשר הופסק ביוזמתו, ומאז לא פנה פעם נוספת לטיפול הגם שהמשיך לעסוק בהימורים. הוא שלל שימוש בסמים או באלכוהול, ובדיקה שערך לאיתור שרידי סם נמצאה נקייה. לדבריו כיום אינו מהמר, ומשקיע את זמנו בטיפול בביתו הצעירה ובבת זוגו.

במשפחת מוצאו של הנאשם זוג הורים וארבעה ילדים. הוא תיאר משפחה נורמטיבית שתמכה בו רגשית וכלכלית לאחר שצבר חובות כספיים בשל הימוריו. הנאשם נישא בגיל 20. אורח חייו ההתמכרותי הובילו לגירושיו, אך בהמשך הוא חזר לזוגיות עם גרושתו. הנאשם תיאר כי בת זוגו סובלת מבעיות רפואיות קשות, ולדבריו הוא נדרש למלא את תפקידיו ההוריים באופן אבסולוטי ואחראי ועל כן נמנע מהימורים.

לנאשם שתי הרשעות קודמות שהתיישנו בעבירות מרמה והונאה, שבגינן נידון לעונשי מאסר על תנאי וקנס. הנאשם נוטל אחריות על העבירות שביצע במסגרת התיק הנוכחי ותיאר כי ביצע אותן בתקופת מגפת הקורונה, כשהוצא לחופשה ללא תשלום ועקב חובות ולחצים כלכליים שבהם היה שרוי. הוא הביע חרטה ומודעות לבעייתיות שעולה מהתנהלותו, בושה ממעשיו ורצון להשיב למתלוננים את כספם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התנהל לאורך השנים באופן לא יציב, גילה קשיי הסתגלות וקושי במילוי תפקידיו השונים, התמכר להימורים מגיל צעיר והוא בעל מאפיינים התמכרותיים והתנהגות מניפולטיבית המלווה בדפוסי הסתרה מהסביבה. שירות המבחן מעריך, כי מאפיינים אלה, כמו גם הלחצים המשפחתיים והכלכליים שעמם הוא מתמודד, קשריו עם גורמים שוליים והיותו מונע מצורך בריגושים ובסיפוק צרכיו באופן מידי, מהווים גורמים המקימים סיכון למעורבות חוזרת במעשי מרמה. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה למצוא דרכי פתרון מקדמות במצבי משבר ומחזיק בעיוותי חשיבה, שבמסגרתם הוא נותן לגיטימציה להתנהלות עוברת חוק. עם זאת צוין, כי הנאשם עבר טלטלה משמעותית בעקבות מצבה של בת זוגו, אשר חייב אותו ליטול אחריות ולתפקד באופן מיטיב עבור בתו, כי הוא מצליח להכיר באופן ראשוני בבעייתיות שבהתנהלותו ומבטא רצון לערוך שינוי בחייו באמצעות השתלבות בטיפול.

הנאשם הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות, הגיע לפגישת קבלה וההתרשמות היא כי יש לו מחויבות ומוטיבציה ראשונית לטיפול ולשינוי אורחות חייו.

שירות המבחן סבור, כי הקשיים בתחום המשפחתי והתעסוקתי של הנאשם, מעמידים אותו בסיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות. לאור אלה, ולנוכח ההתרשמות מקיומה של מוטיבציה לשינוי אורחות חיו, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בבית משפט קהילתי.

4. הצדדים הסכימו כי שמיעת הטיעונים לעונש תידחה שוב, וכי אם במהלך תקופת הדחייה הנאשם יתחיל להשיב למתלוננים את כספים, המאשימה תשקול בחיוב עמדתה ביחס לשילובו של הנאשם בבית המשפט הקהילתי. דא עקא שעד למועד הנדחה הנאשם לא החזיר מאום ובקשתו לדחות את הדיון פעם נוספת ולתת לו עוד הזדמנות להשיב את הכספים למתלוננים נדחתה וכן נדחתה בקשתו לקבלת תסקיר משלים.

5. ד"מ, נפגע העבירה באישום התשיעי ומי שהנאשם השתמש בשירותיו כשליח מטעמו הגיש תצהיר נפגע עבירה ובו תיאר את הדרך שבה רכש הנאשם את אמונו, ושכנע אותו להלוות לו סכום כסף משמעותי שלוהו מהבנק, לא הצליח להחזיר וצבר בגין כך ריבית חריגה. ד"מ תיאר את מפח הנפש ותחושת ההשפלה והדיכאון שחוה לאחר שהבין כי רומה. ד"מ הביע מורת רוחו על הימשכות ההליך.

6. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין עשרים לארבעים חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש של שלושים חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירות, עונש המצוי באמצע המתחם. עוד ביקשה המאשימה לחלט את מכשירי הטלפון ששימשו לביצוע העבירות.

בטיעוניה הדגישה המאשימה את התכנון שקדם לביצוע העבירות, את התעוזה במעשיו של הנאשם ואת ניצול מצוקתם של אחרים כדי לבצע את העבירות. כן הדגישה המאשימה את היקף הנפגעים ואת מאפייניהם האישיים, את העובדה כי הנאשם לא השיב לנפגעים את כספם עד היום ואת עברו הפלילי של הנאשם אשר הגם שהתיישן, הוא רלוונטי לעבירות. המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה.

7. ב"כ הנאשם אשר תמך אף הוא טיעונו בפסיקה, שב וביקש כי תינתן לנאשם הזדמנות להשתלב בהליך טיפולי, ולחלופין ביקש מבית המשפט להימנע מלגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, ולגזור עליו, לכל היותר, מאסר בעבודות שירות.

בטיעונו הדגיש ב"כ הנאשם כי העבירות בוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם להימורים, כן הוא נמצא בטיפול פרטני וקבוצתי לגמילה מהם וככל שיוטל עליו עונש מאסר הדבר יפגע בהליך השיקומי שאותו הוא עובר, ואשר הוביל לכך שבמשך כשנתיים הנאשם לא ביצע עבירות נוספות. עוד הדגיש כי הנאשם נקלע למצב בו הוא מטפל לבדו בבתו הפעוטה, מצבו הכלכלי לא טוב, וכי מאסר עשוי להוביל את הנאשם ובתו להיות כנטל על החברה. לבקשת ההגנה ניתנה לה אפשרות להגיש, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, מסמכים רפואיים וראיות נוספות שיתמכו בטענותיה לגבי החמרה במצבה של בת זוגו של היחיד, שהיא, על פי הנטען, הסיבה שסיכלה את אפשרותו להשיב את הכספים לנפגעי העבירות. אף על פי כן לא הוגשו מטעם ההגנה כל ראיות נוספות עד למועד שנקבע ואף לא לאחריו.

8. הנאשם בדברו האחרון לפני תיאר כי הוא סב לנכד ואב לפעוטה ואמר כי השנה האחרונה הייתה קשה עבורו, תיאר כי הוא נמצא בהליך שיקום ועושה מאמצים על מנת להשיב לנפגעים את הכספים שנטל מהם.

מתחם העונש ההולם

9. שני הצדדים התייחסו אל כלל העבירות שביצע הנאשם כפי שפורטו בתשעת האישומים כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

אמנם מעשיו של הנאשם נעשו כלפי נפגעים שונים ובמועדים שונים, אך מדובר במעשים דומים שרובם בוצעו בתוך פרק זמן קצר של כשלושה חודשים ובמסגרת תכנית עבריינית אחת. לפיכך ניתן להתייחס אל כלל העבירות כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

10. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם שמירה על הרצון החופשי של אדם, על קניינו ועל זכותו לכלכל את צעדיו על פי מידע אמיתי.

במרבית המקרים ביסס הנאשם את מצגי השווא שהציג ואת טענותיו הכוזבות על המחאות מזויפות, ובכך פגע במעמדן של המחאות כהילך חוקי ובאמון שניתן ליתן בהן בתוך חיי מסחר תקינים.

לבסוף פגעו מעשיו של הנאשם בשמם הטוב של בעלי ההמחאות שזיפו, בשמו הטוב של האדם שהוא השתמש בתמונתו כתמונת פרופיל ברשת החברתית ובשמו הטוב של ד"מ, המתלונן באישום התשיעי שהנאשם השתמש בשירותיו כשליח, ואשר המתלוננים זיהו אותו עם מעשי המרמה שביצע הנאשם.

11. העבירות שביצע הנאשם בוצעו בצורה מתוכננת ומתוככמת. הוא טווה את תוכניתו העבריינית לפרטי פרטים, והיא כללה הצטיידות באמצעים שיקשו לאתרו ולעקוב אחריו, פרסום נרחב של מודעות שבאמצעותן טווה את הרשת שסייעה לו ללכוד את קורבנותיו, איתור קורבנות נוספים תוך שימוש במידע שמסרו ברשתות החברתיות ובניית מצגי שווא מפורטים ומתוככמים, שכללו גם מעשי זיוף ושימוש במסמכים מזויפים, ושנועדו לסמא את עיניהם של הקורבנות ולמנוע מהם מלהבין כי מדובר בנוכלות, עד אשר כספיהם כבר היו בידיו של הנאשם.

12. הנאשם אמנם הגה בעצמו את התכנית העבריינית וחלקו במימושה היה משמעותי, ואולם לצורך יישומה של התכנית הוא הפעיל גם אחרים אשר שימשו עבורו שליחים למסירת ההמחאות המזויפות ואיסוף הכסף המזומן מהנפגעים, באופן שיצר חציצה בינו לבין הנפגעים והקשה, וודאי, על איתורו ועל קישורו למרמה. אם בכך לא די, הנאשם פעל לקבל כספים במרמה גם מאחד השליחים שהוא השתמש בשירותיהם, כמפורט באישום התשיעי.

13. הנאשם נהג כלפי קורבנותיו בצורה מניפולטיבית, הפעיל עליהם לחץ רב, באמצעות ניצול המצוקה הכספית שבה הם היו נתונים, וליבו היה גס במצוקותיהם האישיות ובנסיבות חייהם הקשות. הנאשם לא נרתע מגילה המתקדם של א"פ, קורבן האישום השני ואף לא מהעובדה שהוא נטל את מעט כספה בשעה שהיתה מאושפזת במיטת בית החולים, כשהיא מחלימה מניתוח. באותה מידה הנאשם היה אדיש לעובדה שהכסף שקיבל מאד"ב, המתלוננת באישום הרביעי, הוא דמי קצבת הנכות שקיבלה מהמוסד לביטוח לאומי ושהיא נזקקה להם לצורך רכישת אוכל ותרופות, ובאותו האופן הוא לא גילה כל חמלה כלפי מ"א, המתלונן באישום השביעי, אשר רומה על ידי הנאשם בשעה שסעד בת משפחה שהייתה על ערש דווי, וסירב להשיב לו את מעט כספו, גם כאשר המתלונן הבהיר לו כי הוא נזקק לכסף לצורך הוצאות הקבורה ובניית המצבה, לאחר שאותה קרובה נפטרה.

14. אמנם סכומי הכסף שקיבל הנאשם במרמה מכל אחד מהנפגעים לא היה עצום, ולרוב דובר באלפים בודדים של שקלים. עם זאת, עבור נפגעים אלה, שממילא היו נתונים במצוקה כספית, מדובר בנזק משמעותי. מכל מקום, סכומי הכסף שקיבל הנאשם במרמה מכלל הנפגעים מסתכמים לסכום משמעותי של כ- 35,000 ₪.

על אף שניתנו לנאשם הזדמנויות חוזרות להשיב את הכספים שאותם קיבל במרמה הוא לא עשה כן, ועד היום לא החזיר ולו שקל אחד למי מהנפגעים. לפיכך, מובן כי יש לפסוק פיצוי לנפגעי העבירה שיורכב מהסכומים שהנאשם קיבל מהם במרמה ומפיצוי סמלי על עוגמת הנפש שנגרמה להם.

15. משמדובר בעבירות שבוצעו מתוך מניע כלכלי, ישנה חשיבות לכך שלצד הפיצוי לנפגעי העבירה יוטל רכיב עונשי נוסף בעל היבטים כספיים, אשר יסייע להבהיר כי מעשי העבירה אינם כדאיים גם בהיבט הכלכלי. עם זאת בקביעת מתחם הקנס ההולם אשקול גם את מצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן ודבריו לפני.

16. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות מרמה בהיקפים דומים, נגזרו, ככלל, עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל. ראו למשל: רע"פ 6388/21 פלוגי נ' מדינת ישראל (4.10.21); רע"פ 3566/21 אספוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.5.21); עפ"ג (י-ם) 16579-11-19 עוידה נ' מדינת ישראל (24.6.20); עפ"ג (חי') 66873-12-15 ריאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.2.16).

ההגנה הגישה מספר פסקי דין שבהם נגזרו עונשים שאינם עונשי מאסר בפועל, אך מצאתי את מרביתם לא רלבנטיים לענייננו. כך למשל בת"פ (שלום י-ם) 17880-11-10 מדינת ישראל נ' ישראל (פורסם בנבו 16.9.13), דובר בנאשמת אשר החזירה לנפגעת העבירה את כל הכסף שקיבלה במרמה ואשר בעת מתן גזר הדין חלפו כשש שנים מאז ביצעה את העבירות, ובת"פ (שלום עכו) 45189-04-12 מדינת ישראל נ' טנוס (פורסם בנבו 12.6.13) דובר בנאשם שהורשע בקבלת דבר במרמה של כ- 3,900 ₪, כעשירית מהסכום שהנאשם במקרה דנן קיבל במרמה.

17. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בהתחשב בריבוי המקרים, בהיקף הכספים

שהתקבלו במרמה וביתר הנסיבות שפורטו לעיל הוא בין ארבעה-עשר לשלושים וארבעה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירות.

העונש המתאים לנאשם

18. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו שחסכה זמן שיפוטי, ויש בה הכרה מסוימת בפסול שבמעשים ובפגיעה במתלוננים. ואולם, מדובר בהכרה מילולית בלבד, וקשה לומר כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, שכן הגם שחלפו למעלה משנתיים וחצי מאז ביצוע העבירות, הוא לא השיב למי מקורבנותיו ולו מקצת מהכספים שקיבל במרמה.

אני ערה למצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם, ואולם אפילו השבה של סכום זעום מתוך הכספים היתה עשויה לבטא מידה של קבלת אחריות אמיתית על הפגיעה שפגע במתלוננים, אך הנאשם, כאמור, נמנע מכך.

19. לנאשם חמש הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות מרמה והונאה, שבגינן נגזרו עליו עונשים מתונים. אכן, מדובר בהרשעות שהתיישנו, ואולם הרשעותיו האחרונות רלבנטיות לעבירות שביצע כעת ויש בהן כדי ללמד על כך שההליכים המשפטיים והעונשים המתונים נכשלו מלהרתיע את הנאשם לבל ישוב וישלח ידו במעשי מרמה.

20. הדברים נאמרים ביתר שאת משעה שמדובר באדם המכור להימורים מזה שנים, אשר למעט טיפול קצר בן שלושה חודשים שבו השתתף בעבר, ואשר הופסק ביוזמתו, לא נטל חלק בטיפול משמעותי. הנאשם אמנם הביע רצון להשתלב כעת בטיפול במסגרת שירות המבחן, ואולם סברתי כי עיתוי זה, שבו חרב העונש מתהפכת מעל צווארו, מקשה לתת אמון בכנות הצהרותיו בדבר רצונו בטיפול. לנוכח העובדה כי מדובר בהתמכרות רבת שנים, לא ניתן לדעת האם השיחות השבועיות המוצעות על ידי שירות המבחן והיחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות, יהיה בהן כדי להביא לשיקום מוצלח. עם זאת, אשקול את הרצון שהביע הנאשם בקבלת טיפול, כנסיבה המצדיקה הקלה מסוימת בעונשו, מתוך מטרה לעודדו להשתלב בטיפול כאמור, בין אם במסגרת העונש שיוטל עליו ובין אם לאחר סיום ריצויו.

21. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ובפרט רמת הסיכון להישנות העבירות שעליה הצביע שירות המבחן, כמו גם עברו הפלילי של הנאשם, מחדדים את הצורך במתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעה אישית ומניעה.

22. הגם שלא הוגשו המסמכים הרפואיים הנוגעים לבת זוגו של הנאשם, ניתן משקל לטענותיו בעניין זה ולעובדה (העולה מתוך תסקיר שירות המבחן שלפניו הוצגו המסמכים), כי הנאשם משמש הורה משמעותי ודומיננטי עבור בתו הפעוטה. אכן, יש להצטער על הפגיעה הקשה שתיגרם לבת זוגו של הנאשם ולבתם בשל העונש שיוטל על הנאשם, ואולם מדאיגה לא פחות תפיסתו של הנאשם הנותנת לגיטימציה להתנהלות עוברת חוק במצבי דחק, כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן. בנסיבות אלה לא סברתי כי נסיבותי המשפחתיות של הנאשם והפגיעה שצפויות להיפגע זוגתו ובתו כתוצאה מהעונש שיוטל עליו, מצדיקות חריגה ממתחם העונש

ההולם.

23. לבסוף שקלתי את העובדה כי הנאשם שהה במעצר של ממש במשך כשבועיים ימים, וכן שקלתי את פרק הזמן הממושך שבו שהה הנאשם בתנאים מגבילים, אשר יש בו גם מידה מסוימת של ענישה.

24. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, מחייבות גזירת עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם.

25. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרים ושניים חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 30.3.20 ועד ליום 14.4.20. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר: דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 074-7831077 או 074-7831078.

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 6.11.22 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977 למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ג. פיצויים לנפגעי העבירות כמפורט להלן:

(1) פיצוי לנפגעת העבירה באישום השני, עדת- תביעה 1 בכתב האישום המתוקן בסך 5,760 ₪.

(2) פיצוי לנפגע העבירה באישום השלישי, עד-תביעה 4 בכתב האישום המתוקן בסך 4,700 ₪.

(3) פיצוי לנפגעת העבירה באישום הרביעי, עדת- תביעה 6 בכתב האישום המתוקן בסך 1,800 ₪.

(4) פיצוי לנפגע העבירה באישום החמישי, עד- תביעה 5 בכתב האישום המתוקן בסך 5,860 ₪.

(5) פיצוי לנפגעת העבירה באישום השישי, עדת-תביעה 3 בכתב האישום המתוקן בסך 9,100 ₪.

(6) פיצוי לנפגע העבירה באישום השביעי, עד -תביעה 7 בכתב האישום המתוקן בסך 2,700 ₪.

(7) פיצוי לנפגע העבירה באישום השמיני, עד- תביעה 8 בכתב האישום המתוקן בסך 3,150 ₪.

(8) פיצוי לנפגע העבירה באישום התשיעי, עד תביעה 9 בכתב האישום המתוקן בסך 4,750 ש"ח.

(9) פיצוי לעד תביעה 13 בכתב האישום המתוקן שהנאשם השתמש בתמונתו ללא רשות כתמונת הפרופיל שלו ברשת החברתית, בסך 1,000 ₪.

בסך הכל ישלם הנאשם פיצויים בסך 38,820 ש"ח. הפיצויים ישולמו בחמישה - עשר תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 2.11.22 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לפירעון מיד.

ד. קנס בסך 2,000 ש"ח או עשרים ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.24.

26. הטלפונים הניידים באמצעותם בוצעו העבירות יחולטו.

27. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות מבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשפ"ב, 21 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.